

Odpowiedź na interpelację nr 16881

w sprawie faktycznego braku wydawania decyzji o wyłączeniu zastosowania tzw. ustawy dezubekizacyjnej

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński

Warszawa, 13-12-2017

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację numer 16881 Posła na Sejm RP Pana Piotra Misiło w sprawie *faktycznego braku wydawania decyzji o wyłączeniu zastosowania tzw. ustawy dezubekizacyjnej* w pierwszej kolejności należy wskazać, iż decyzja wydawana na podstawie przywołanego w przedmiotowej interpelacji art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą zaopatrzeniową”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. poz. 2270), ma charakter uznaniowy, a jej istota sprowadza się do możliwości wyłączenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w danym, szczególnie uzasadnionym przypadku, stosowania określonych przepisów ustawy zaopatrzeniowej regulujących wysokość świadczeń osób, które pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa. Mając przy tym na względzie zasadę racjonalnego działania ustawodawcy należy uznać, że ustawodawca – wprowadzając do ustawy zaopatrzeniowej regulację art. 8a – niewątpliwie przewidywał („wyobrażał sobie” – ujmując zagadnienia w kategoriach przedstawionych w pytaniu numer 1 z niniejszej interpelacji) możliwość zastosowania tego przepisu. Powyższa zasada zakłada bowiem, że ustawodawca tworzy przepisy w sposób sensowny, racjonalny i celowy^[1]. Niemniej należy pamiętać, iż decyzja wydawana w ww. trybie ma charakter wyjątkowy, co wprost wynika z zawartego w dyspozycji art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej odniesienia do szczególnie uzasadnionych przypadków. Toteż odrębną kwestią jest zaistnienie w praktyce szczególnie uzasadnionego przypadku warunkującego zastosowanie ww. regulacji, co jest weryfikowane w trakcie konkretnych postępowań dotyczących indywidualnych spraw. Przywołane wyżej wyrażenie (*w szczególnie uzasadnionych przypadkach*) wskazuje przy tym nie tylko na wyjątkowość decyzji, o której mowa w art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, ale także dodatkowo wzmacnia uznaniowy charakter takiej decyzji, wynikający ze sformułowania *może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a*. Toteż w świetle analizowanej regulacji wyłączenie stosowania określonych przepisów ustawy zaopatrzeniowej – określających wysokość świadczeń osób, które pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa – może dotyczyć jedynie wyjątkowych, „szczególnie” uzasadnionych sytuacji takich osób.

W powyższym kontekście – odnosząc się do zawartego w przedmiotowej interpelacji pytania numer 2 – należy zauważyć, że poprzestanie przez ustawodawcę na wskazaniu, iż art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej może znaleźć zastosowanie „w uzasadnionych przypadkach” (podobnie jak pominięcie jakiegokolwiek zastrzeżenia w tym przedmiocie) mogłoby w niewystarczający sposób wyrażać wyjątkowy charakter tej regulacji. Zakres uzasadnionych

przypadków, mogących przemawiać za wyłączeniem stosowania przepisów ograniczających wysokość świadczeń osób, które pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa, może być bowiem interpretowany bardzo szeroko. Przykładowo osoba zainteresowana mogłaby prezentować stanowisko, że w jej przypadku jest uzasadnione wyłączenie zastosowania przepisów ograniczających wysokość świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy z uwagi na zaciągnięte przez nią uprzednio zobowiązania (których nie będzie mogła realizować uzyskując świadczenia w ograniczonej wysokości), co jednak nie wydaje się odpowiadać celowi przedmiotowej regulacji o charakterze wyjątkowym.

Z poważaniem

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Jarosław Zieliński

Sekretarz Stanu

^[1] por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1999 r., sygn. akt I KZP 19/99.